

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

34. An dato & non concessio, quod iudex propter sententiam sanguinis, morte etiam non sequuta, incurrat irregularitatem possit obtinere dispensationem ab Episcopo? Et an Episcopus possit dispensare ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76359)

316. Tract. III. De Potestate Episcoporum,

folios. Nam omnem hanc facultatem habent Episcopi à Trident. d. sess. 24. cap. 6. de reformat.

in Collecta Concilij sess. 24. cap. 5. de reformat. num. 31. Marchino ubi supra num. 5. y la tiene por probable Diana 4. part. tractat. 2. resolut. 69. & 70. Lesana cap. 18. cit. num. 43. Fr. Iuan. de la Cruz in director. part. 2. de irregul. dub. 9. conclusi. 1. Uinaldu in suo Candelabro auro part. 2. titul. de irregul. §. de dispens. num. 326. y en el num. 327. dice que assi se resuelto en la sacra Penitentiaria: es tambien esta opinion muy conforme a lo que dize S. Thom. 1. 2. quest. 88. artic. 6. ad 3. donde dize con S. Augustin, que el Iuez, ni el Advogado, no se dizen homicidas en sus sentencias justas: prueba esta conclusiõn, lo uno del derecho antiguo, y lo otro del nuevo, que es el Concilio. Del viejo, o antiguo se prueba; por que el derecho antiguo, concede a los Obispos, que dispensassen en el homicidio injuste, quanto a obtener beneficio simple, con ser tan arox; luego mas avia de conceder; y respeto del homicidio justo. Pues solo se les prohibio el voluntario injuste, luego es visto conceder les la dispensacion del homicidio voluntario justo, quia exceptio firmat regulam in eodem genere: Verdad es que esta la costumbre en contrario de pedir dispensacion al Papa: Pero como dize bien Miranda tom. 2. 2. quest. 8. artic. 8. esto no quita la probabilidad desta opinion porque lo hazen ad maiorem anima quietem. Hac omnia Pater Garcias loco citato. Idem docet Antonellus de Regim. Eccles. lib. 2. cap. 8. num. 16. & idem docet sapientissimus, & nunquam satis laudatus meus Caramuel in Theol. Regul. part. 2. cap. 12. 196. & 197. ubi extendit hoc ad Regulares sic itaque asserit. Gregorius XIII. concessit Reformatori Generali Osevania Hispania, & Abbatibus particulare Privilegium, ut dispensent in irregularitate, & suspensione qualicumque excepta illa; que procedit ex homicidio voluntario: quo etiam Privilegio frumuntur Abbates illi omnes, qui Balam participationis habent.

RESOL. XXXIV.

An dato, & non concesso, quod iudex propter sententiam sanguinis, morte etiam non sequuta, incurrat irregularitatem; possit obtinere dispensationem ab Episcopo? Et an Episcopus possit dispensare super irregularitate contracta ex homicidio voluntario omnino occulto?

Et docetur, quod per homicidium omnino occultum, & quod nulla ratione probari possit in iudicio, neque in notitiam hominis devenire, nisi ex confessione ipsius occisoris, nulla incurritur irregularitas.

Et quaeritur, an ignorantia invincibilis excuset ab irregularitate proveniente ex homicidio voluntario?

Et an homicidium factum ex rixa repentina inducat irregularitatem dispensabilem ab Episcopo.

Ex quo sequitur, an si aliquis committeret homicidium in Ecclesia ex aliqua rixa repentina, gaudeat eius Immunitate?

Et an Episcopus possit dispensare in irregularitatibus deductis ad forum contentiosum post finitum iudicium, reum punitum, & penitentia peracta? Ex part. 12. tr. 3. & Milc. Ref. 6.

§. 1. **I**N Epistola quadam que ex Germania adbia, de quo infra, & responsio prioris pendet ex illa quaestione an Episcopus vigore Concilij Tridentini possit dispensare in irregularitatibus contractis ex defectu lenitatis, & ex homicidio iusto, & affirmatiue respondet nouissimè amicissimus, & doctissimus pater Ioseph Ianuarius de cas. refer. tom. 2. resol. 70. num. 112. vt sic ait. Et quia in Concil. Trident. sess. 24. de reformat. cap. 6. habemus, quod Episcopus non potest dispensare in irregularitate occulta, proveniente ab homicidio voluntario, &c. quod idem est, ac homicidium illicitum, intentum, & volutum in se, secundum Nauarr. cap. 72. num. 240. Covarr. Clem. si furiosus part. 2. in init. & §. 1. num. 2. & nonnullos alios D. D. quos refert in irregularitate proveniente ex homicidio licito, & facto authoritate legitima, & iusta causa; sic irregularitas proveniente ex defectu lenitatis est dispensabilis ab Episcopo, tam in ordine ad iudices, quam in ordine ad alios ministros; tale enim non dicitur delictum, nec est contra sextum præceptum, vt patet. Ita Ianuarius. Vnde Pater Hieronymus Garcias in Polit. Regul. tom. 2. tract. 10. difficult. 6. dub. 6. punct. 4. num. 61. sic asserit. Estando en el derecho antiguo; y en la explicacion que haze el Concilio Tridentino, muy probable es, que pueden los señores Obispos à sus subditos, y los Prelados de la Religion à los suyos por derecho comun dispensar en la irregularidad, que resulta del homicidio voluntario iusto, sea qualquiera, assi occulto como notorio; y tieneno expresamente Caietano in Summa verb. irregularitas in fine y le sigue Navarro in Manual. cap. 27. num. 240. ver. 3. vota, & verb. vota, aunque en el num. 194. & 118. auia dicho lo contrario. Ambos Rodriguez, Manuel, y Geronymo Toledo, Miranda, Covarruuias, Campanilus, Roccus Palancus, Sa, Medina, y otros que refieren, y siguen Candidus ubi supra hablando de los Prelados de la Religion, Barbosa in Pastor. part. 2. allegat. 39. num. 47. & de iur. Eccles. cap. 11. citato num. 153.

2. Inferitur, ergo ex vi huius Privilegij dispensationem posse concedi, quibuscumque Iudicibus, & Iustitiæ Ministris, cuiuscumque Chirurgo, vel Medico. Imò cuiuscumque militi si in bello iusto militauerit, omnes iste consequentia illate sunt olim in similibus casibus à Caietano in Summa verb. irregularitas, Armilla ibidem; Covarruuias in Clement. si furiosus de homicid. 2. part. §. 3. num. 7. Nauarrus cap. 27. num. 240. subscribit citans Vallalosa, & ordinis Diffinitores. Hucverò Caramuel, sed ego alibi pluries de hac quaestione egi, & negatiue sententia tanquam probabiliori adhæsi, & nunc etiam adhæreo, vnde rescripsi ad amicum interrogantem ex Germania dispensationem ad irregularitatem ex defectu lenitatis non ab Episcopo, sed à Summo Pontifice petenda esse. Vide Escobar in Theol. moral. tom. 1. lib. 7. sect. 2. prouer. 51. num. 616. & alios communiter.

3. Secundum dubitum à me propositum in dicta Epistola erat an Episcopus possit dispensare super irregularitate contracta ex homicidio voluntario omnino occulto? difficilis sane quaestio: & ad illam affirmatiue respondet Hieronymus Garcias ubi supra in politica Regulari tom. 2. tract. 10. difficult. 6. dub. 5. punct. 4. num. 29. ubi sic ait. Lo primero que Alfonso Castro lib. 2. de lege penali cap. vitimo ver. 3. dixo que el homicidio omnino occulto, que no se puede probar con testigo alguno, que no tiene irregularidad anexa; y refiriendo esta opinion Miranda in Manual. tract. 2. quest. 8. art. 10. la esfuerça tanto con apoyo del derecho; y de lugares del mismo Concilio, que viene à concluder con estas palabras: hac sententia non est omnino improbabilis, neque

Sup. hoc in Ref. seq. & in aliis eius primæ not.

Ref. 1. h. de reformat. d. sess. 24. cap. 6. de reformat.

Sup. hoc in Ref. seq. & in aliis eius primæ not.

Alti plures in d. h. de reformat. d. sess. 24. cap. 6. de reformat.

Sup. hoc in Ref. seq. & in aliis eius primæ not.

Alti plures in d. h. de reformat. d. sess. 24. cap. 6. de reformat.

in conscientia videtur damnandus qui eam fuerit scilicet, est contraria si probator.

4. Pero scilicet lo que suere de esta probabilidad por lo que es comun opinion, que en el homicidio omnino oculto dicho, y a fortiori en la mutilacion de miembros, pueden dispensar in foro interiori los Señores Obispos, y los prelados de la Religion, assi lo tienen Navarro, Covarruvias, Rodriguez, Fr. Juan de la Cruz y otros, que referen, figuen Villalobos, vbi supra tract. 21. diffi. 9. num. 10. Lezana tom. 1. c. 18. num. 44. Diana 4. part. tract. 2. resolut. 87. & par. 7. tract. 11. Boronus in Consil. Regular. Resolut. 11. num. 4. Machado tom. 2. lib. 5. par. 3. tract. 2. doctm. 6. num. 2. Miranda proxime citatus, la razon es, por que el Concilio no ha innovado en este caso, cosa alguna, que solo abla en los lugares arriba citados del homicidio que se pueda probar, y duxir se al fuero comun. Pero Peyrinus tom. 1. suorum Privilegiorum Constitut. 2. Julij II. §. 29. num. 204. limita esta Doctrina, y dice que no se ha da entender del que mató, sino de los que se matan por industria asafinos, aut ex proposito, por que assi lo especifica el mismo Concilio, en la sess. 14. cap. 7. Con estas palabras. Qui sua voluntate homicidium perpetravit etiam si crimen id, nec ordine iudicario probatum, nec alia ratione publicum, sed occultum fuerit. Con todo esto veo que los Doctores citados, no reparan en esto, ante queren aunque no se entiendan estas palabras del omnino occulto. Ita Gasias.

5. Sed audiamus in re tam graui etiam verba Fratris Betti Chaffaingh. de Privileg. Regul. tract. 4. cap. 4. prop. 1. sic itaque asserit. Si confessorius regularis parsi dispensare super irregularitate homicidij voluntarij, omnino occulto: ut autem soluantur notandum est duobus modis homicidium dici occultum uno modo, quod ita occultum est, ut à nemine possit in notitiam hominum adduci, nisi à solo occisore, secundum modo, quod potest per alium aut alios ad notitiam hominum venire: opposito quidam respondent per tale homicidium omnino occultum non induci irregularitatem, hac sententia est multum probabilis, quam vide apud Mirandam de Ministr. Gener. iurisdic. tract. 8. art. 10. & idem occisorem non indigere dispensatione. Sed quia contraria est probator, & communis iudicio respondetur iuxta eam posse confessoriam auctoritatem dispensare super dicta irregularitate primo modo occulta, quoniam Episcopus potest super illa dispensare, ut tenent Couar. Abbas, Castrenf. & Angelus à citato Miranda allegati, & Barnes secunda secunda questione 40. artic. 2. dub. 4. Vualdas & alij, sed confessorius Regul. eadem quoad hoc facultate possit, ac Episcopus, ergo id similiter possit.

6. Nec obiciam Tridentinum vetare, & prohibere Episcopo dispensare super irregularitate homicidij voluntarij occulto: nam respondebitur Concilium loqui de homicidio non omnino occulto: sed tantum de illo, quo ad iudicium, & notitiam hominum deduci potest, & probari, ut optime respondet in eadem materia citatus Miranda: nec refert, quod illud homicidium voluntarium sit iustum, vel iniustum, quia in errore est par ratio. Huc vsque Chaffaingh, cui adde nouissime Ianuarum de conf. reser. part. 2. resolut. 70. num. 112. qui citat Couarruviam.

7. Sed ego quid verò in hac questione sentiam dicam breuiter, homicidio omnino occulto quod probari non possit nullum incurri irregularitatem, etiam præter DD. citatos tanquam probabile admittendum. Sic Possentius Recollect. 99. moral. miscellan. pro Regul. subscit. 5. num. 16. Rodriguez tom. 1. quest. 34. art. 7. & idem videtur sentire doctissimus Andreas Tom. 111.

Mendo in Bullam Cruciat. disp. 37. cap. 6. num. 70. vbi contrariam sententiam vocat tantum communem, & veriore. Item clarè sentit Pellizzarius in Manu. Regul. tom. 2. tract. 9. cap. 3. sect. 4. num. 140. ait probabile esse non incurri irregularitatem per homicidium omnino occultum, quod scilicet nulla ratione probari possit in iudicio, neque in notitiam hominum deuenire, nisi ex confessione ipsius occisoris: & probat. tum ex cap. ex renore de temp. Ordin. vbi ait Alexand. III. Veruntamen quia peccatum occultum est, si promoueri voluerit, non debet aliqua ratione prohibere (est autem ibi sermo de delicto digno degradatione) tum quia irregularitas incurritur solum in casibus expressis; in nullo autem iure expressum est, quod per delictum omnino occultum incuratur irregularitas: nam iura quæ dicunt irregularitatem incurri, quando culpa late, vel quando delictum est occultum, non loquuntur de delicto, quod sit omnino occultum; imo Concil. Trid. sess. 14. de reform. c. 6. quod possunt adduci in contrarium, loquuntur de homicidio occulto, quod scilicet non sit probatum in iudicio, sed possit probari aliquo modo publicum, non autem de homicidio, quod sit omnino occultum de quo loquitur Rodriguez, tum quia excommunicatus aut suspensus ex delicto omnino occulto tenetur abstinere ab vsu ordinis ne se prodat, vt dicunt omnes, teste Nauarr. cap. 27. num. 239. sicque constat Ecclesiam nolle penam externam infligere ob delictum omnino occultum, licet enim excommunicatio incuratur statim ob delictum omnino occultum exterius commissum quoad priuationem suffragiorum, quæ est occulta aut secreta, at non incurritur, quoad communicationem exteriorum, & participationem Sacramentorum, cum in tauliacuf excommunicatus possit se ingerere, ne prodat, ac infamet. Hac omnia Pellizzarius.

8. Verum ego existimo profus contrariam sententiam tenendam esse quam similiter olim docui, & nunc etiam doceo, assero itaque ex rationibus, & Auctoribus à me alibi adductis homicidium penitus occultum inducere irregularitatem; concedo tamen probabiliter saltem speculatiue loquendo cum citatis Doctoribus quibus adde Nicolaum Brauum in tract. Monast. cap. 15. num. 4. & Ludouic. Bail, de triplici examine in addis. de cens. cap. 23. Episcopum; & Superiores Regulares posse dispensare super dicta irregularitate, dummodo sit profus occulta, & non possit probari in foro exteriori, fateor tamen nihilominus negatiuam sententiam esse probabiliorem, & in praxi omnino sequendam. Vide Fragosum de Republic. tom. 2. lib. 8. disp. 18. §. 9. n. 8.

9. Sed obiter ego quæro an ignorantia inuincibilis excuset ab irregularitate proueniente ex homicidio voluntario? sententiam affirmatiuam probabilem esse in Suarez, & alijs putat Gasias in Polit. Regul. num. 2. tract. 10. diffi. 6. punct. 1. num. 2. quibus non abhorret nouissime noster Pater Vetricelli tract. de Misson. tit. 25. quest. 280. num. 7. & ad cap. cum illorum de senten. excommunic. respondent, quod ibi Pontifex loquitur de ignorantia crassa, & supina. Sed hæc quidem opinio coniuncta cum altera de homicidio penitus occulto, de qua paulo ante diximus, si esset tanquam probabilis adندا ministri Datarie, & Pœnitentiariæ pro dispensationibus in dictis irregularitatibus parum laborarent, nam plura homicidia committuntur penitus occulte, & quæ probari non possunt, & plura quando committuntur, licet illa perpetrantes sciant esse peccatum, nesciunt tamen inuincibiliter continere penam irregularitatis, & liberi essent à pretendis dispensationibus, quod ego dixi in nostro casu, negandum omnino esse puto.

lege doctrina Ref. 1. & in tom. 7. tr. 1. ex Ref. 294. §. sed Pater, ad medium, à veris putat probabile. & ex Ref. 295. §. verum ad medium, veris. Hæc sententia.

Docuit præter doctrinam præcedentis, & supra prope finem §. Inferur ergo, huius Ref. in Resolutionibus & §. not. præterita. Et pro feqq. vide Ref. & §. posticos. supra in not. §. Secundum & §. Pero, huius Ref. Sup. hac ignorantia inuincibilis in tom. 5. tr. 5. Ref. 4. §. 6. & 7 & ibi in tr. 1. Ref. 32. & in tom. 2. tr. 6. Ref. 241. & in tom. 4. tr. 8. Ref. 104. §. vltim. per totum.

Sup. hoc in
tem fra in
Ref. 45. 46.
48. 49. & hic
infra in §. ve-
rum his hu-
ius Ref.

29. Tertium dubium, an homicidium factum ex rixa repentina inducat irregularitatem dispensabilem ab Episcopo: afferunt aliqui esse homicidium casuale, si quis rixat, quæ repente suboritur, alium occideret, adhuc intendens occisionem, dum tamen antecedente ad rixam animum occidendi non habuisset, sed ex Patre Suatez asserit Pater Andreas Mendo. in Bull. Cruc. disp. 37. cap. 6. num. 67. hanc esse nimiam ampliationem, & extensionem. Homicidium casuale est, quod non fit ex proposito: hoc est, ex voluntate occidendi: in casu autem presentis ille homo directe habet occidendi voluntatem, quæ stat cum contentione repente suborta, & hanc sententiam docet etiam nouissimè Theodorus Amydenus de Stylo Datarie, lib. 1. cap. 13. num. 16. sic asserens, Hinc alia declaratio exponens verba non ex proposito, &c. Quod illa verba ad homicidium illud, quod rixa committitur nullo modo extendi possunt, quod enim non fit casu, vel vim repellendo à contrario sensu fit ex proposito: igitur, qui in rixa occidit, cum armis rem gerat, quibus ut plurimum fit occisio, ad proinde non casu, id est, non præter intentionem occidat, erit homicida voluntarius, etsi non præmeditate homicidium commiserit. Adeo ut Doctores occidentem in rixa passim homicidam voluntarium appellent, & Io. Andreas & Host. in cap. de infantibus extra: de his qui fil. occid. censent Patres calore iracundiæ filios occidentes voluntarios esse homicidas: quod titulus ipse demonstrat, dum dicitur, tales sponte occidere, id ipsum stylus Signaturæ Pœnitentiariæ comprobat, quæ cum iis velut cum homicidis voluntariis agit, non nisi de licentia Sanctissimi dispensando. Verum tamen est digniores esse venia, quam illos qui præmeditate occidunt. Hucusque Amydenus.

11. Probari potest hæc opinio à similitudine Gregorius XIV. statuit ne committentes homicidia intra Ecclesiam gauderent eius immunitate. Quærent D. D. an si aliquis committeret homicidium in Ecclesia ex aliqua rixa inopinata, gauderet immunitate, & negativè respondet. Ita amicissimus, & doctissimus civis meus Pater Tancredi de Relig. tract. 1. lib. 4. disp. 8. quest. 5. num. 18. Ianuarius de casibus referu. tom. 1. resolut. 64. num. 27. Bonacina disput. 2. quest. 3. punct. 26. §. 7. num. 11. Fatinaeus in append. cap. 6. num. 229. & ex nostris P. Delbene de Immunit. tom. 2. cap. 16. dub. 19. sect. 4. n. 2. nam Gregorius XIV. in sua Bulla sequitur absolute, & non distinguit inter homicidium ortum ex rixa, vel ex conducto sui, & in nostro casu Concilium loquitur absolute, de homicidio voluntario, & non distinguit si proveniat ex rixa inopinata, vel non. Ergo.

12. Verum his non obstantibus non de sunt Doctores asserentes Episcopum posse dispensare, non solum in irregularitate orta ex homicidio casuali, ut dictum est, sed etiam ex homicidio voluto, non ex consilio aut matura deliberatione factò: sed ex repentina ira, vel rixa. Ratio sumitur ex illis Concilij verbis supra allegatis: cum qui per insidias, aut per industriam occiderit Proximum de altari euelli debeat. Item illis: si vero homicidium non ex proposito, sed casu, &c. Ergo ut Episcopus dispensare in hac irregularitate nequeat, Concilium requirit, ut homicidium sit factum animo deliberato: Ergo si per subitam rixam contingat, Episcopus dispensare poterit si delictum sit occultum, & non deductum ad forum contentiosum vel si fuerit deductum, iam cessant strepitus iudicialis: & ita hanc sententiam tenent Avila, Rodriguez, Peyrinus, Coninch, Machadus, & Marchinus, à me alibi adductus, quibus nunc addo Hieronymum Garfiam in Politic. Regul. tom. 2. tract. 10. difficult. 6. dub. 5. punct. 3. num. 16. vbi alle-

Sup. hoc in
rom. 9. tr. 1.
ex Ref. 28. §.
sed quid di-
cendum, si-
quis, & in
Ref. 7. §.
76.

Sup. hoc in
Resolutioni-
bus not. pri-
mæ post præ-
teritam hu-
ius Ref.

Alibi in Re-
solutionibus
positis in an-

tr. Pueden assi mismo los dichos dispensar en el homicidio occulto voluntario cometido, no de proposito, ni con pensada deliberacion, sino ex motu repentino ira, vel rixa. La razon se toma del mismo Concilio, parçando el. cap. 6. de la sess. 24. con el cap. 7. de la sess. 14. donde se exceptua el homicidio voluntario no como quera, sino el cometido por insidias, aut ex proposito, luego en esto muestra el Concilio, que solo pretende exceptuar el homicidio, que se haze con animo deliberado, y consultado, y no el que se commette de repente movido de vna colera repentina. Ita ille cui adde nouissimè me citato Antonellum de Regim. Eccles. lib. 2. cap. 8. num. 13 & me citato Squillante de Priuil. Episc. part. 3. cap. 8. num. 13. Ad rationem vero superius adductam respondeo plures Doctores docere contrariam sententiam. Ita me citato doctet Angelus Donatus de Asplis Resolucion. 112. & alij.

13. His itaque suppositis ex supraactis opinionibus, ego puto priorem negativam esse, probabiliorem, secundam verò affirmatiuam sua non carere probabilitate.

14. Quartum dubium an Episcopus possit dispensare in irregularitatibus deductis ad forum contentiosum post finitum iudicium, reum punitum, & penitentia peracta: Aliqui affirmatiuè respondent, & ita præter Henriquez, Avilam, Reginaldum, & alios à me alibi adductos tenet nouissimè Ludouicus Buil. doctor Parisiensis, qui edidit eruditum opus de Triplici examine in append. de cens. §. 14. vbi sic ait: Dubitatur etiam de irregularitate orta ex iis, que deducta sunt ad forum contentiosum. Intelligendum vero est Episcopum non posse dispensare, quandiu virget accusatio & iuris prosequutio: Nam si terminatum sit iudicium & reus satisfecit penam delicti luens, em susinens, poterit per Episcopum dispensari; Nam intentum Concilij fuit seruare iudicium authoritatem, qua tota, & integra seruata est, vbi reus penam susinens: Ita ille cui etiam nunc adde doctum Patrem Iosephum Ianuarium de Cas. referu. par. 2. resolut. 70. num. 103 & me citato Garfiam in Politic. Regul. tom. 2. tract. 10. difficult. 6. dub. 5. punct. 2. num. 17. & me citato Martiauum de Sancto Ioseph in mon. Confess. lib. 1. tract. 20. de Pœnit. num. 91. & me citato iterum Garfiam Theol. moral. tract. 1. disput. 1. dub. 3. punct. 5. num. 17. & me citato Andream Mendo in Bull. Cruc. disput. 23. cap. 6. n. 71. Idem docet Antonius Escobac. in Theol. moral. tract. 4. exam. 6. cap. 5. §. 6. num. 155. Fragosus de Repub. Christi. tom. 2. lib. 8. disput. 18. §. 4. num. 55. Antonius Francisc. in pastor. tract. 1. quest. 2. num. 25. Chassaingh de Priuil. Regul. tract. 2. cap. 1. prop. 7. Vnde ex his apparet quam immeritò hanc sententiam quidam Religiosus his diebus vocauerit improbabilem. Et hæc omnia in responsum, supra dictorum dubiorum, quæ ex Germania propolita mihi fuerunt nouissimè rescripti.

RESOL. XXXV.

An irregularitas contracta ex defectu lenitatis sit dispensabilis ab Episcopo, vel Prelato Regularium?
Et an Commissarius Cruciate possit in prædicta irregularitate dispensare? Ex part. 4. tractat. 2. Ref. 69.

§. 1. Negatiuam sententiam docent penes Barbofam vbi infra, decem Doctores, quibus ego addo Præpos. in 3. part. quest. 5. de irregularitate, dub. 13. num. 111. Mauritium Alzed in praxi

not. 4. Ter-
huius Ref.

Sup. hoc in
Pra in Ref.
24. & in
eius prin-
cipio
anno.

Sup. hoc in
Ref. 5. 1.
in
E
f

Sup. hoc in
Ref. præter-
ita & in Ro-
fca & infra
in Ref. 31.